

BİNBİR ROMAN

Cilt: 4 - Sayı: 99 - 25 Kuruş

5 - Nisan - Çarşamba - 1950

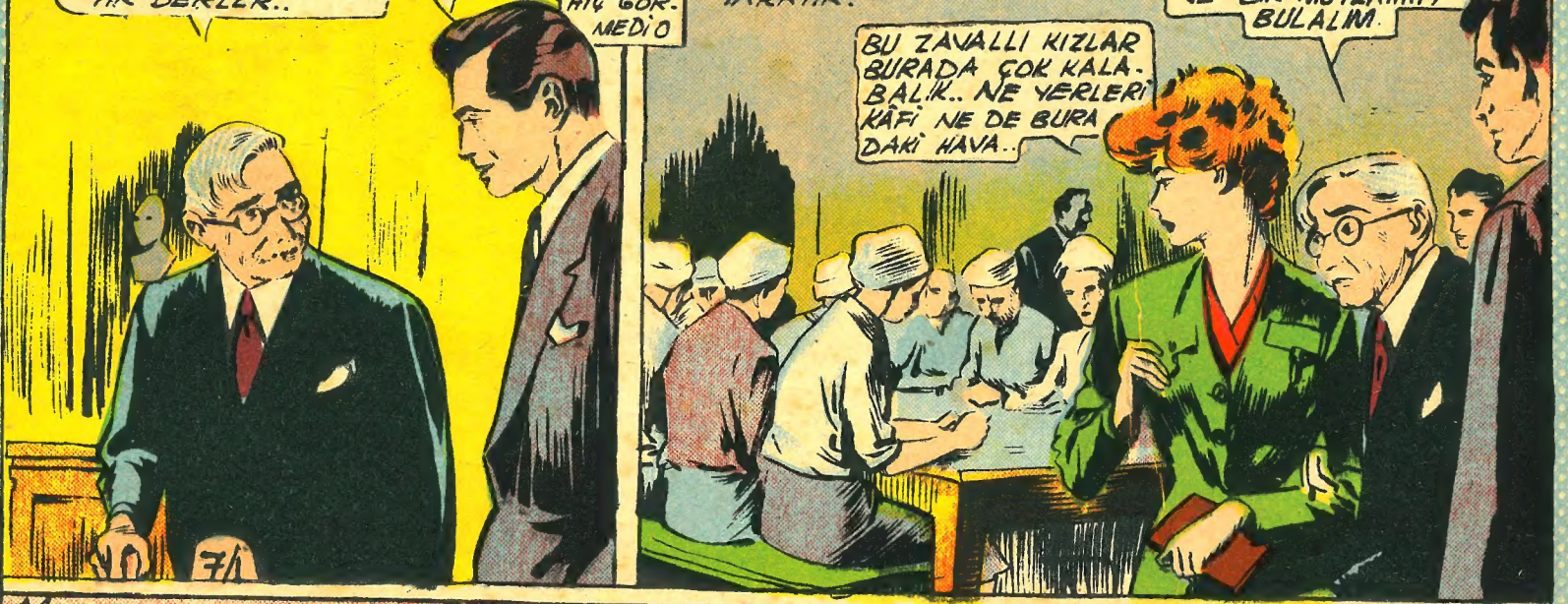
PAVLO! BACAĞIM İYİCE..
ŞÖYLE BİR FABRİKAYA
GİTSEK NASIL OLUR?
İKİ AYDIR SEMENTİNE UĞ-
RAMADIM. SAHİBİNİN
GÖZÜ ATIŞIŞMANLA.
TIR DERLER..

MEMNUNİYETLE..
HATTA BUGÜN O-
KULLAR TATİL
OLDUĞU İÇİN MA-
TİLDEYİ DE BERABER
GÖTÜRÜRÜZ. FABRİKAYI
HIÇ GÖR-
MEDİ O

GİDERLER. MÜESSESEYİ BAŞ-
TAN AŞAĞI DOLAŞIRLAR. BU Zİ-
YARET ZEKİ KIZDA BÜYÜK BİR
İLGİ TOPLAR. KALABALIK KI-
SINLARDAN BİRİ ONUN ÜZE-
RİNDE BİR AKSİ TESİR
YARATIR.

HAKLISIN KIZIM. BİZ DE
BUNU DÜŞÜNÜREK. YENİ BİR
PAVYON YAPTIRMAYI DÜŞÜN-
DÜK. AKLIMA GELMİŞKEN
SÖYLİYİM PAVLO.. BU İNŞA-
AT İÇİN PLAN İSTİYELİM
VE BİR MÜTEAHHİT
BULALIM.

BU ZAVALLI KIZLAR
BURADA ÇOK KALA-
BALIK.. NE YERLERİ
KAFİ NE DE BURA
DAKİ HAVA..

MATİLDE BİR AN TEREDDÜTTEN SONRA GEKİNEREK
MÜDAHALE ETTİ.
PEKİ BABA

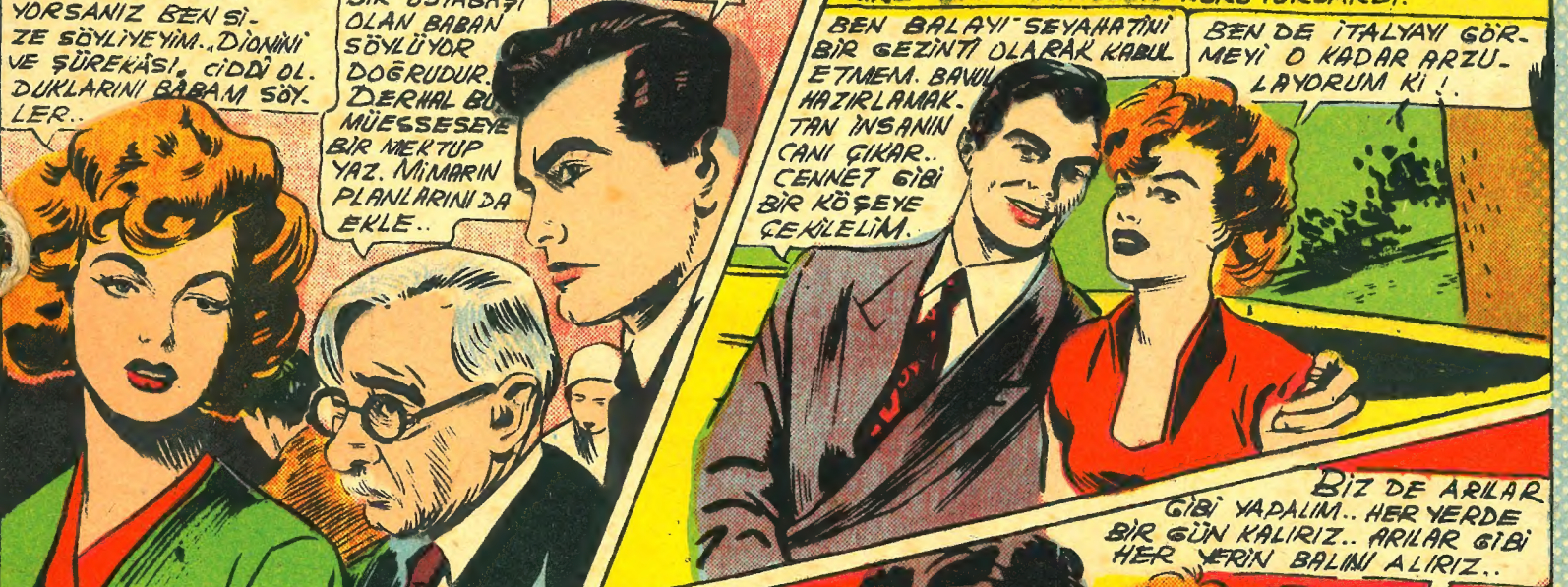
TAHHÜT İŞLERİ
YAPAN BİRİNİ ARI-
YORSANIZ BEN Sİ-
ZE SÖYLİYİM.. DİONİKİ
VE ŞÜREKASI. CİDDİ OL-
DUKLARINI BABA SÖY-
LER..

MADENKİ BUNU
BİR USTABAŞI
OLAN BABAN
SÖYLÜYÖR
DOĞRUDUR.
DERHAL BU
MÜESSESEYE
BİR MEKTUP
YAZ. MİMARIN
PLANLARINI DA
EKLE..

ARADAN GÜNLER GEÇTİ. PAVLO İLE MATİLDE
SAADET İÇİNDE YÜZÜYÖRLERDİ. YAKIN DÜĞÜNLE-
RİNE DAİR HAYALLER KURUYÖRLERDİ.

BEN BALAYI SEYAHATINI
BİR GEZİNTİ OLARAK KABUL
ETMEM. BAVUL
HAZIRLAMAK.
TAN İNSANIN
CANI ÇIKAR..
CENNET GİBİ
BİR KÖŞEYE
GEKİLELİM.

BEN DE İTALYAYI GÖR-
MEYİ O KADAR ARZU-
LAYORUM Kİ!

BİZ DE ARILAR
GİBİ YAPALIM.. HER YERDE
BİR GÜN KALIRIZ.. ARILAR GİBİ
HER YERİN BALINI ALIRIZ..

HAKLISIN
CANINI ORALA-
RI GÖRMELİSİN..
HEM HER GÜZEL
YERDE BİR HAFTA
KALIRIZ.

Kalb Kalbe Karşıdır!

14

ARADAN KIS, İLK BAHAR GEÇTİ VE YAZ GELDİ. TOHAZİRANDA PARİSTEN GELEN Bİ UCAKTAN MILANO HAVA MEYDANINA GAZETECİ BOB ÇIKTI. CORC TAN ALMIŞ OLDUĞU ADREŞEE FLORAYI ARAMAGA KOYULDU.

Affedersiniz madam! Bayan Flora carolli buradami oturuyor. Acele kendisiyle konusmam lazim da...

Siz kimsiniz? Bir seyyah-mi? Maalesef matmazel burrada degil.

Ya! Sahi bugün pazar. Belki gezmege çıkmıştır. yerini söylerseniz size 100 Lira Var...

Yüz Lira mı? Buyurun içeri! Matmazelin Hastahane de olduğunu söylemem de hic bir mahzur yok!

BOB KAPICIDAN BAZI ŞEYLER ÖĞRE-NİR VE BİRTAK-SİYE ATLIYARAK TARİF EDİLEN HASTAHANEYE GİDER.

Affedersiniz! Burada Flora karalliyi arıyorum.

DOĞUM EVİ

İmkânsız bayım. Ziyaret saati değil şimdi yarın 14 ile 16 arasında gelin.

Ne olur Talimat Dışına çıkıverin canım... Kendisini görmek için ta Amerika dan geldim.

Evi

Bakin biraz ervel birisi de sizin gibi onugörmek istedi... Ne idi adı Tamam bakın kartı Rinaldo Spinazo.

BOB CORCUN KENDİSİNE BU İSİM DEM BAHSETMİŞ OLDUĞUNU HATIRLAR...

Merki Rohaldomu? Evet Benim iyi dostum. dur! Öyleyse onu bekli yeyim de ondan haber alayım.. Kabilmi?

Buyurun oturun.

BOB OTURUR. FAKAT HEMŞİRE DİŞARI ÇIKARCIKMAZ BİR GAZETECİ SERBESTLİĞİ İEE SALONA DALAR.

ORADA AÇIK BULDUĞUKA PIDAN İÇERİ BAKAR VE BİR ÇOLUK AĞLAMASI İLİ GE-Rİ ÇEKİLİR.

Burası 99. Liba yeni doğmuş çocuklar Pavyonu!

Lütfen sayfayı çeviriniz

98/7

Clarissa hiç tereddüt etmeden: "Çok müteessirim, Jim, demişti. Fakat istediğin şeyin ne kadar imkânsız olduğunu sen de biliyorsun. Hayır! Onu yapamıyacağım."

Jim sadece: "Anlıyorum..." diye cevap verdi. Fakat bu bir tek kelime, yahut da bu bir tek kelimeyi Jim'in söyleyişi, kızın sözlerini duyunca hissettiği ızdırabı fazlasıyla ifade ediyordu. Jim'in ruhu karanlık bir girdapta boğulmuştu âdeta. Clarissa, onun kapıdan çıkarak gözden uzaklaşmasını dalgın bakışlarla takip etti. Omuzları öne doğru eğilmiş, şakakları ağarmağa yüz tutmuş başı da ağırlaşmıştı sanki.

Fakat Clarissa'nın elinden başka türlü hareket etmek de gelmezdi zaten. Hem onun yerinde bir başkası da olsaydı, herhalde gene aynı şeyi yapardı. Gerçi Jim, beş seneye mahkûm olarak hapishaneye girmeden önce, ona kendisini bekliyeceğini vaatmişti. Fakat bu çok uzun bir zamandı ve Jim serbest kaldıktan sonra bile, o yüksek duvarlar hayatını gölgelemekte devam edeceklerti. Halbuki Clarissa, doğacak çocuklarının, gözlerini böyle bir karanlığa açmalarına asla razı olamazdı.

Bunları düşünerek kararını verdi ve Jim'i hiç tanımamış gibi yaşamaya çalıştı. Yeni dostları ile beraber dans salonlarına ve gece kulüplerine devam ediyor, bütün boş vakitlerini de oyuna hasrederek geçmiş unutmak istiyordu. Fakat her şeye rağmen, içinde hâlâ dolduramadığı bir boşluk vardı ve orada yüzü acı ile takallûs etmiş, üzgün bakışlı genç bir adamın hayali yaşıyordu.

Günün birinde kötü bir tesa-düf, kapanmak üzere olan yaralarını tekrar deşiverdi. Birbirlerini sev-diklerinden başka hiçbir şey dü-şünemedikleri günlerde bile, Olivia'nın Jim'i elinden alacağından kor-kup için için üzülürdü. Ve işte şim-di aynı azap verici duyguyu, bam-başka şartlar altında, fakat aynı şiddetle tekrar hissediyor gibiydi. Talih onları, bir tiyatronun antre-sinde tekrar karşılaştırmıştı. Jim Oli-via ile beraberdi. Clarissa'nın yanın-da da, yeni edindiği erkek arkadaş-larından biri vardı. Teneffüs ettik-leri hava, birdenbire elektrikleşti.

Olivia gözlerini kıza dikerek: "Nasılsın, Clarissa? dedi. Fakat, ni-çin öyle üzgün görünüyorsun? Sen fikrini değiştirdikten sonra, Jim'in yalnız kalmasının doğru olmayaca-ğını düşünerek yerine ben geçtim. Bundan tabii ne olabilir?..."

Clarissa'nın dudaklarındaki zo-raki tebessüm donup kaldı.

Bütün temsil müddetince de sivri tırnaklarını avuçlarına batıra-rak, Jim'den ayrılmakla yanlış bir şey yapmadığına kendi kendini i-nandırmağa çalıştı. Gerçi o bir za-manlar, kibar ve ince bir sosyete adamıydı ama artık, unutulması im-kânsız bir hatâ işliyerek bütün bu meziyetlerini dürüst insanların na-zarında sifıra indirmiş, alındaki ka-ra damga, sahip olduğu bütün asâ-let unvanlarını bir anda yok etmiş-ti. Ve Clarissa, çocuklarının günün birinde onun bir sabıkalı olduğunu öğrenmelerine asla tahammül ede-mezdi.

Çok geçmeden Olivia, Jim ile nişanlandıklarını ilân etti. Clarissa bunu öğrenince sakin kalabilmek için çok çalıştı, fakat kalbinin teda-vi edilmez bir şekilde kırıldığını da hissetmiyor değildi. Zira biliyor-du ki, Olivia'nın Jim'i kendisi ka-dar sevmesine imkân yoktu.

Nihayet Jim, bütün bunlara ra-ğ-men, Clarissa ile bir kere daha konuşmaya muvaffak oldu ve: "E-ğer istersek geçmişimiz ikimiz de çok çabuk unutabiliriz, Clarissa, dedi. Ben bir hatâ işledim, fakat buna bü-

Fedakârlık

Nakleden: Semih DEMİRCİ

tün hayatım boyunca pişman olaca-ğımı da biliyordum. Ne olursun be-ni reddetme. Bırak da yanlış düşün-düğünü sana ispat edeyim. Yalvarı-rım makul ol biraz..."

Clarissa göz pınarlarına beliren yaşları saklamak için başını çevire-rek buz gibi soğuk bir sesle: "Hayır, Jim! diye cevap verdi. Hem beni, hem de kendini üzmemek istemiyor-san, boşuna ısrar etme."

"Bana bütün söyleyeceğin bu kadar mı, Clarissa?"

"Bu kadar, Jim! Şimdi lütfen git artık."

Ve bu sefer uzaklaşan adamın arkasından bakmadı bile. Jim ses-sizce gitmişti.

Clarissa derin bir nefes aldı. Jim, onun haklı olduğunu günün birinde muhakkak anluyacaktı. Ken-di annesi ve babası dahi eğer hayat-ta olsalardı. Hele babası, o namuslu ve aşırı derecede dürüst adam, bu-nu öğrenince kızı ile ne çok iftihar ederdi kimbilir. Clarissa hiç değilse onun hatırasına hürmet etmiş oldu-ğunu düşünerek teselli bulmaya ça-lışıyordu.

Bir hafta sonra Olivia ve Jim evlendiler.

Bunu öğrendiği akşam, avun-mak ihtiyacı ile kıvranmaya başlı-yan genç kızı, adımları gayrı ihtiya-

ri evin üst katına sürüklediler. Cla-rissa, küçük bir kapıyı açarak, hâ-lâ bütün kokan alçak tavanlı bir o-daya girdi. Ortadaki ceviz masanın üzerinde uzun bir pipo duruyordu, duvarlar çeşitli aile resimleri ile süslenmişler, tam karşıya da, anne-sinin kocaman bir portresi asılmıştı. Gözlerini kapadı ve babasının, yazı-hanesinin önündeki koltukta oturu-duğunu görür gibi olarak ürperdi. Senelerden beri ilk defa, onların ce-saret verici sözlerini özlediğini his-sediyordu. Küçük bir kız iken bile, bütün sıkıntılarını babasına anlatıp onun nasihatlerini dinle-mekten zevk duyardı âdeta. Ve şim-di bütün bunlar hayal olmuştu.

Manikürlü parmakları, annesi-nin gümüş çerçeveli resmine doku-nunca titremeğe başladı. Bu, siyah dalgalı saçlı, dalgın bakışlı hakika-ten çok güzel bir kadındı. Arkadaş-larının kendisini ona benzettiklerini hatırlayarak gülümsedi ve yazı ma-sasının çekmecelerinden birini ya-vaşça açtı. Babası onları hiç kilit-lemezdı zaten. Herkese itimat eder, yeryüzünün namuslu insanlarla dolu olduğunu inanırdı. Kızının da ken-disi gibi olması için çok çalışmıştı ama Clarissa, bir zamanlar babası-na benzeterek hayatını paylaşmak

istediği adamı bile demir parmak-lıkların arkasında gördükten sonra bunu nasıl düşünebilirdi?

Derken gözüne çekmecenin için-de duran bir deste mektup ilişti. Onların mevcudiyetini evvelce de farketmiş, fakat tuhaf bir hisle ne olduklarını öğrenmek istememişti. Şimdi ise derdini unutmaktan başka hiçbir şey düşünemiyordu.

Mavi kurdeleyi ağır ağır çözdü ve mektuplardan birini çekip oku-mağa başladı. Az sonra gözleri sa-tırların üzerinde büyük bir zevkle koşuyordu, göğsü de gururla ka-barmıştı. Annesinin sevdiği adama bu kadar çok inanıp; ona bu ka-dar temiz hislerle bağlanmış oldu-ğuna, eğer bunları okumamış ol-saydı imkânı yok inanamazdı. Ger-çi babası belki dünyanın en dürüst ve en hürmete şayan insanıydı ama Claissa, beşerle, bu kadar saf bir aşkın bağdaşabileceğini hiç tasav-vur etmemişti.

Her yaprak, ruhunu biraz daha yıkadı ve tam son kâğıdı da elinden bırakmak üzereyken birdenbire göz-leri yuvalarından fırlarcasına açılı-verdiler. Dudaklarının kanı çekli-miş ve yüzü bir anda yıllarca daha yaşlanmıştı sanki. Annesinin evlen-melerinden birkaç gün önce babası-na yollamış olduğu bu mektup şö-y-le bitiyor.

"Ve artık acı dolu günler sona erdi, hayatım. Şu anda sen de eşya-larını toplamış heyecanla serbest bırakılacağın ânı bekliyorsun, her-halde. Artık hepsi bitti, Robert. Yarın beraberce, yepyeni ve tertemiz bir hayata başlayacağız. Ben o çekteki imzayı, bana güzel şeyler satın alabilmek için taklit ettiğini biliyordum ve bunun için de tam altı sene seni, bir an bile aklımdan çıkarmadan bekledim. Ve sen de borcunu fazlası ile ödedin, sevgi-lim..."

Mektuplardan birini çekip okumağa başladı.

Aşk ve Macera Romanı: 4

Morel, genç kızı ikna etmek ister bir tavırla:

— Sevgili Beril! dedi. Biraz evvel size onunla istiyerek oturduğımı söylemiştim. Bununla beraber yine onun yanına mecburen oturduğumu tekrarlamak isterim. Siz de takdir edersiniz ki onunla ayakta durarak konuşamazdım. Eğer onu otomobilimle parka getirdiğimi ima etmek istiyorsanız bu istemiyerek olmuştur.

Beril, yine gülümsedi:

— Rica ederim, dedi. Hususi hayatınız beni hiçbir zaman alâkadar etmez. Bunun için bu bahsi artık kapayalım. Bana yeni işinizi anlatınız! Nihayet sizin de çalışmağa mecbur edilmeniz belki hakkınızda hayırlı olur.

— Çalışmak, bana zevk verir. Fakat beni, bir zavallının elinden ekmeğini almak çok düşündürüyor.

— Bir işiniz olması size yuksuz geceler geçirtmesin Ronni. Zira bir işinizin olmaması, sizi pek te iyi olmayan birtakım esrarengiz işleri yapmağa sevk ediyor. Mister Step, Günün birinde hâkimin huzuruna çıkacak olursa, hakkında icabeden malûmatı verebileceğinizi zannediyorum. Çünkü onun, günün birinde muhakkak mahkeme huzuruna çıkacağı söyleniyor.

Ronald Morel, ciddi bir tavır takındı. Çünkü Beril, bu sözlerle onun Mister Step'e olan münasebetini bildiğini hatırlatıyordu.

Genç kız gülümsedi:

— Bunları lâfîfe olsun diye söyledim Ronni, dedi. Pek çabuk müteessir oluyorsunuz. Mister Step temiz bir insandır. Ne yazık ki arkasından dedikodu yapıyor. Fakat bunun hiç ehemmiyeti yok. Çünkü hayatta muvaffak olan herkesin arkasından daima dedikodu yapılır.

Ronni, sinirlenmiş olduğunu gizlemeğe çalışmakla beraber muvaffak olamıyordu.

— Mister Step, hakkında dedi kodu yapılmasından fevkalâde hoşlanır, dedi. Her şeye rağmen, bu adamın biraz sert olmakla beraber iyi bir maliyeci olduğunu söylerler.

Ronald, bu sözlerle mevzuu değiştirmek istemişti. Ve bu maksatla Beril'e bir sual sordu:

— Solt'tan bahsetmiştiniz değil mi? Ben bu adamı hiç tanıımıyorum. Kendisiyle karşılaşmadım zannedersem. Moropulos'un işlerini görüyor. Melez bir tip değil mi? Doğrusunu söylemek lâzım gelirse bu adamın evinize girmesi hiç te doğru değil Beril. Peki niçin onu kapı dışarı etmediniz?

— Şayet onu tanımış olsaydınız, o vakit bana bu suali sormazdınız.

— Sonra bu adamın burada ne iş yaptığı herkesçe meçhul. Maamafih Step, onun hakkında iyi şeyler düşünüyor. Kulağıma çalındığına göre, Solt iştirak ettiği bir muharebede üç tane nişan almış. Sihhiye taburunda hizmet görürken birçok yaralıları ateş hatından kurtarmağa muvaffak olmuş. Demek ki oldukça da yaşlı. Değil mi?

Beril, başı ile tasdik etti. Ronni sözlerine devam ederek:

— Bu Moropulos, hiç te iyi bir adam değildir, dedi. Mister Step muhakkak günün birinde onu kolayca avucunun içine alacaktır.

Ronni, Mister Step'ten çekindiği için ondan hiç bahsetmiyordu. Konuşmasına devam ederek:

— Moropulos Yunanlıdır, dedi. Siz onu galiba hiç görmediniz değil mi? Yılan derisine benzeyen

parlak tenli bir adamdır. Solt'un ondan yalnız sarhoşken korktuğunu söylerler.

— Nelerden bahsediyorsunuz Ronni?

— Evet, doğru söylüyorum Beril. Moropulos küp gibi içen bir adamdır. Bunu bana Mister Step söyledi. Fakat Solt, her şeye rağmen çok fâideli bir adam. Moropulos'un yegâne bel bağladığı insandır. Boğa gibi kuvvetli ve Moropulos'tan çok daha kurnazdır. Keyifli olmadığı zaman, bir kabine nazırı gibi dinlemesi ve işine gelmediği zamanlarda da bir mezar gibi susmasını bilir. Eğer böyle meziyetleri olmamış bir adam ol-

havadan, sudan şeylerle meşgul oluyor?

Bu muhavere, Ronniyi sıkışmış olmalı idi ki elini ağzına götürerek esnedi ve özür dileyerek:

— Affedersiniz Beril, dedi. Dün akşam çok geç yatmışım. Solt'tan bahsediyorduk değil mi? Zannedirim başka işler de yapıyor. Biraz çirkin bir adam değil mi?

Beril, bu suale müsbet veya menfi hiçbir cevap vermedi. Solt hakkında alâka duymuş ve onun iyi taraflarını öğrenerek iyi bir adam olarak tanımıştı. Genç kız, Solt'un en fazla cesur bir adam oluşunu ve harpte aldığı nişanlarla bu cesaretini isbat etmiş olmasını

«Dinamit gibi bir adam! Elimi sıkarken yanıyordum. Ronni, Mister Step'ten korkar mısınız?»

saydı, aç ve sefil bir vaziyette sokak ortasında kalırdı. Hiç kimse den korkmayan, çekinmeyen bu adamı yalnız Moropulos tahakküm edebiliyor ve istediğini yaptırabiliyor.

Beril, Ronni'nin sözünü keserek bir sual sordu:

— Peki, bütün bunlara rağmen Mister Solt'un hakiki işi nedir, kendisi ne ile meşgul oluyor? Onun başka bir mesleği yok mu ki böyle

takdir ediyor ve seviyordu. Halbuki Ronni'nin, harpteki hizmetleri hakkında en ufak bir malûmatı bile yoktu.

Ronni:

— Babanız nasıl, iyi mi Beril? diye sordu.

Beril, başıyla iyi olduğunu işaret etti.

Ronni, sözlerine devam ederek:

— Demek, son defa gördüğüm gibi sıhhatte, dedi.

Bu sırada, Ronni'nin arabasını arkasına başka bir araba daha gelmiş ve içinden Mister Step inmişti.

Mister Step, kendine has hafif bir gülümseme ile onlara doğru ilerlemeğe başladı.

Beril:

— Hay aksi şeytan hay! dedi. Keşke otomobilden inmeseydi idim de Mister Step'le karşılaşmalıydım.

Ronald, genç kız teskin etmeğe çalışarak:

— Sevgili Beril! dedi.

Sözlerinin gerisini tamamlıyamadı. Gittikçe kendilerine yaklaşmakta olan Mister Step'e karşı hürmetkâr bir tavır takındı. Beril Mister Step'in göz ucu ile Ronni'ye yaptığı işareti görmediği için genç adamın Mister Step'e karşı takındığı bu fazla hürmetkâr tavır biraz tuhafına gitti.

Diğer taraftan, Step, bu sahte hürmeti esasen bekliyormuş gibi gayet sakin karşılamış ve ona ufak bir baş işareti yaparak bundan mütevellit memnuniyetini göstermişti.

Mister Step, gazetelerde nesredilmiş olan resimlerine hiç te benzemiyordu, bilâkis kısa ve siyah sakallı, sık ve siyah kirpikli, geniş burunlu ve boğa ensesine benzeyen kalın enseli bir insandı. Yüzü, kuvvetli bir irade ve iktidar sahibi olduğunu ifade etmekte idi.

Yanlarına yaklaşıncaya titrek ve soguk sesiyle:

— Mis Beril, bugün şansım varmış ki treni kaçırdım, dedi. Çok şükür Allaha ki şışman ve tenbel değilim. Bu otomobiller bize zarar veriyor. Büyük babam her gün atla kırk kilometre dolaşır. Babam da at üzerinden inmezmiş. Cuma gününden beri sizi görmedim. Dün öğleden evvel doktor gelmişti. Biraz sinirli galiba değil mi? Nesi var acaba?

Beril gülerek:

— Babam, bazan çok acınacak halde olur, dedi. Sıhhati yerindedir. Sinirliliği daima vardır. Onu bildiğimden beri daima sinirlidir.

Mister Step, başını salladı. Sonra Ronni'nin, Beril'in yanında göstermiş olduğu yere oturdu. Bir müddet sonra saatine baktı:

— Trene yetişebilirim.

Dedi ve ayağa kalktıktan sonra sözlerine devam etti:

— Gelecek hafta içinde babanızla konuştuğumuz gibi sizi akşam yemeğine beklerim.

Bunları söyledikten sonra iri adamlarla otomobiline giden Mister Step'in arkasından hayretle bakan Beril:

— Dinamit gibi bir adam diye mırıldandı. Elimi sıkarken yanıyordum. Ronni, Mister Step'ten korkar mısınız?

Ronni, kızardı:

— Korkmak mı? dedi. Beril bazan okadar tuhaf düşünüyorsunuz ki! Ondan niçin korkayım? O hakikatte... Onunla iş yapıyorum. Kendisi biraz... Size nasıl anlatabılırım?... İnsan, bu gibilerine karşı biraz nazik olmak mecburiyetindedir. Fakat ben artık gideyim. Beril. Yapılacak birçok işlerim var!

Ronni'nin, Mister Step'ten korkması, Beril'i müteessir ediyordu. O, kır saçlı, siyah adamlarla konuşurken, ondaki cesaretin, Ronni'de de olduğunu düşünmüştü. Halbuki Ronni, Mister Step'in karşısında, canını vermeye hazır bir vaziyet takınarak durmuştu.

IV

— Çocuklar, burada büyük mesuliyet vardır.

Diyen Misis Kolebruk, ocağın üzerinde kaynamakta olan tencereye baktıktan sonra sözlerine devam etti:

— Bilhassa, ayak takımının oturduğu bu semtlerde.

(Arkası 14. sayfada)

NAT PINKERTON

HAKLIYMIŞSINIZ PINKERTON.. OTOPSİDE STUART BOMONT'UN ENSE KÖRÜNDE O MAHUT TÜFEĞİN SAÇMASI BULUNDU. DİKSONU DELİĞE TIKTIM.. AMA NEYE YAPTI BU İŞLERİ

BU SUALİNİZİN CEVABINI GENERAL BOMONT'UN VASIYETNAMESİNDE BULABİLİRSİNİZ. KARDEŞLERDEN HANGİSİ EWEL EVLENİR. SE SERVET ONA GEÇİYORDU. DİĞER SON ANASININ LAZIMINDAN ÇIKAMADIĞI İÇİN EVLENEMİYORDU. NİHAyet STUARTI ÖLDÜRDÜ.

27

MİSİS BOMONT'U NE YAPACAK. SİNİZ?

ŞİMDİLİK NEZARET ALTINDA.. STUART MESELESİNDE PARMAĞI OLDUĞUNU ZANNETMEM. ÖBÜR RİZ MESELESİNDE BELKİ SUÇ ORTAKIDIR.

REZALET BU.. PINKERTON'UN SAÇ MALARINA SİZ DE İNANIYOR MUSUNUZ?

SADECE İNANMAKLA KALMIYOR RUM İSPAT DA EDECEĞİM. İTİRAF ETSEÑİZ OLMAZ MI?

AVUKATIM GELİNCEYE KADAR BİRŞEY SÖYLEYEMEM. LÜTFEN TELEFONLA ÇAĞIRIR MİSİNİZ?

OKEY. GELMİŞKEN ANNENİZİ DE MÜDAFAA ETSİN.. ZİRA ONUDA HADİSETİM.

KARASU'YA GİDİYOR MU YUZ NAT?

TABİİ ŞERİF ANNA BANA BEŞ DAKİKA MÜSAADE ET. NEV-YORKTAKİ BİR DOSTUM İLE KONUŞACAĞIM. SÖZ VERDİM DE..

NEV-YORK MU ? BANA "NEWYORK MERCURY" GAZETESİNİN EDİTÖRÜNÜ VE RİN..

NAT'TAN JOE.. UFAK BİR HİKÂ.. YESİ VARMIŞ..

UFAK BİR HİKÂYE DEDİĞİ İKİ CİNAYET.. MEMLEKETİN EN ZENGİN KADINLARINDAN BİRİ İLE OĞLU CİNAYET SUÇUYLA İTHAM EDİLİYORLAR. SİZ PINKERTONUN DEDİKLERİNİ NOT EDİN. HUSUSİ NÜSRA HAZIRLATAYIM.

DİKSON BOMONT KARDEŞİNİ ÖLDÜRMEK İTHAM EDİLİYOR

GÖK MÜTEESSİRİM MİSİS BOMONT. AMA SÖYLEMEĞE MECBURUM STUART'IN TİHAR ETMEMİŞ.. ÖLDÜ RÜLMÜŞ.. DİKSON'U TEVKİF ETTİK.

ZATEN BÖYLE BİRŞEY BEKLİYORDUM FELÂKET KARŞISINDA KENDİMİ KAYBETMEM.

DAHA FENASI VAR. SİZİ DE NEZARET ALTINDA TUTMaktan ÇIKARIP HAPİSE ATACAĞIM.

BUNA DA SAŞKINAM. AMA BENİ DEN ŞÜPHE ETMEKTE HAKSIZ SİNİZ. STUART İÇİN CANIMI VERİRDİM.

BU İŞLER SİZİN BAŞINIZIN ALTINDA. DAN ÇIKTI ŞİMDİ HERHALDE SEVİN CİNİZDEN UÇUYORSUNUZDUR

BİLÂRİŞ MİSİS BOMONT.. FACİAYI ÖNLİYEMEDİĞİNE YANIYOR RUM. ARKASI VAR

99

24

Kasabanın En Güzel Kızı

Nakleden: N. Yeğınobalı

Rilla Mabry on iki, on üç yaşındayken görünüşünden utanmağa başladı. Çünkü o senelerde boy atıyordu. Çok geçmeden arkadaşlarını -boyca- gerilerde bırakıverdi. Aynı zamanda çok da zayıftı. Ve kendi kendinden okadar utanıyordu ki üzerine sallapati ve zarafetsiz bir hal çıktı.

Rilla yirmi yaşına bastığı zaman görünüşünün son derece feci olduğunu iyice kabul etmiş bulunuyordu. Fakat bu onun üzüntü ve utancının azaldığı manasına gelmez. Genç kız alımsız olduğuna okadar kaniydi ki ne giyerse giysin yakışmıyacağını düşünerek kılığına kıyafetine asla aldırış etmiyor, saçlarına bile bakmıyordu.

Kasaba kızları Rilla'yı seviyorlardı. Çünkü Rilla alımsızlığına rağmen hiç hasetçi değildi. Bilakis iyi kalpli, şen bir arkadaştı. Rilla'yı kasaba gençleri de seviyor ve beğeniyorlardı -bir arkadaş olarak-. Yalnız Pat Redding ona arkadaşlıktan daha başka hislerle bağlıydı.

Pat öyle arkasından koşulacak, elde ettim diye sevinilecek bir genç değildi. Ama Rilla da erkekleri peşinden koşutan bir afet olmadığına göre Pat'i öpüp de başına koyması lâzımdı. Zira Pat pek âlâ bir çocuktur. Yakışıklıydı, temizdi, sevimliydi. Akıllıydı. Aşağı görülecek çocuk değildi.

Zaten Rilla da Pat'i aşağı görmüyordu. Bilakis, kendisini seviyor diye ona minnet duyuyordu. Sonra Pat'den pek âlâ hoşlanıyordu da. Halinden son derece memnun olması lâzımdı... Ama ne yapsın ki Rilla, Shane Tennant'i seviyordu.

Chane kasabanın en gözde genci idi. Bir genci genç kızların göz bebeği yapmak için ne lâzımsa Shane'de hepsi vardı: Boy, bos, yakışıklı bir yüz, mevki. Shane'nin babası kasabanın en zengin adamı ve annesi de sosyete lideriydi.

Liseyi bitirince Patrick babasının mağazasında Shane de kendi babasının bankasında çalışmağa başladı. Artık herkes Rilla'nın Pat'le evleneceğinden emindi.

Leslie Durant olmasa Rilla'yı Pat'le evlenecekleri de muhakkaktı.

Leslie Durant New York'un en meşhur mecmua ressamlarından biriydi. Memleketin elek üstü mecmualarında çıkan Durant imzalı şahane kadın resimleri daima kesilir ve saklanırdı. Durant'ın kasabada bir akrabası vardı. Büyük şehrin hummalı hayatından yorulan ressam biraz başını dinlemek için bu sakin ve küçük kasabaya gelmişti.

Gelişi büyük bir heyecan yarattı, tabii. Onun şerefine bir sürü partiler verildi, eğlenceler tertip edildi. Durant bu toplantılarda Rilla'yı sık sık görüyordu. Cemiyetin yabancısı olduğu için genç kızın Shane'ye karşı gösterdiği âlakanın sırf bir eski dost alakası olmadığını anlamıştı. İyi kalpli bir adam olan ve kimse yapmadığı şeyleri yapmayı seven Durant kendi kendine mühim bir karar verdi.

Leslie Durant Rilla'ya her yerde iltifat etmeğe ve herkese,

— «Rilla sizin kasabanın en güzel kızı, fakat güzelliği klâsik olmadığı için bunu sizler anlıyorsunuzuz.» demeye başladı.

Güzel kadın mütehasısı olan meşhur L. Durant'ın Rilla hakkında böyle bir şey söylemesi herkesi, ama herkesten fazla Rilla'yı şaşırttı. Kendi görünüşüne karşı biraz emniyet duymağa başlayan genç kız artık kıyafetlerini itinayla seçiyor ve saçlarına, makyajına dikkat ediyordu.

Leslie Durant kasabada ancak iki hafta kadar kaldı. Fakat gidişi şerefine verilen partide Shane'nin mütemadiyen Rilla'yla meşgul olduğunu görerek koltukları kabardı.

Az sonra Durant'ın akrabası kasabadan ayrıldı ve Durant o sakin, durgun yerde geçirdiği on beş günü unutup gitti...

Rilla'nın gözleri bulutlandı, dudaklarında acı bir gülme peyda oldu.

Seneler sonraydı... Bir gün Leslie Durant bir lokantada tek başına yemek yerken masasına uzun boylu, gayet sık ve cazip bir kadın geldi. Gülümseyerek,

— «Beni hatırlamadınız.» dedi. Durant onu sahiden de hatırlamamıştı. Kadın, — «İsmim Rilla Tennant'tır.» dedi.

Müzayede

— Çok mühim bir işim çıktı. Maalesef Jack bu gün öğleden sonra geleceğim. Jack, hayalinde Pearl'i canlandırarak gülümsedi. Telefona biraz daha yaklaştı. Genç kızın söylediklerinden ziyade, ahenkli ve tok sesine kendisini kaptırmış dinliyordu.

— Bana bir iyilikte bulunur musun Jack?

— Sizin için neler yapmam ki...

— Mesele şu. Bu gün öğleden sonra Marten mağazasında bir müzayede yapılacak. Belki işitmişsinizdir. Birçok kıymetli san'at eserleri satılacakmış. Güç ağacından mamul küçük kilitli bir kutuyu da müzayedeye koymuşlar. Ah Jack bilemezsiniz o kutu ne kadar hoşuma gidiyor. Görür görmez bayılmışım. Üzeri bütün oymadır. Vaktim olseydi müzayedeye muhakkak kendim giderdim. Fakat demince de söyledim gibi çok mühim bir işim var. Acaba benim yerime siz gidebilir misiniz? Kutunun numarası 27 dir. Ah Jack o kutuyu o kadar istiyorum ki.

— Hay hay. Ne olacak? Tabii giderim! Size o kutuyu muhakkak alırlar getiririm. Hiç merak etmeyin.

— Pahalı olacağına zannetmiyorum. Zaten müzayedede ekseri böyle kıymetli fazla şeyler ucuz satılır. Kutunun sayıya rağbet göreceğini zannetmem. Bu kutunun benim için hususi bir kıymeti var da... Tabii bedelini ben sonra size...

— Rica ederim Pearl. Bu benim için bir şereftir.

Jack, Pearl'ün çok istediği bir şeyi ona alıp hediye edebileceği için çocuk gibi sevinliyordu. Pearl ile tanışalı ancak bir hafta kadar olmuştu. Genç kız, Jack'ın evine yakın bir otele yazmış gelmişti. Delikanlı bu hediye ile Pearl'le aralarındaki arkadaşlığın artık başka bir safhaya gireceğini ümit ediyordu, kalbi heyecandan küt küt atıyordu.

Pearl, — Ama çok rica ederim Jack bir iki şiling için sakin kutuyu almamazlık etmeyin; dedi.

— Onu yüzde yüz alıp size getireceğim. Akşam üzeri otelde bulunursunuz herhalde değil mi?

— Evet. Beklerim. Gelince doğru odama çıkınız. Çünkü herkesin yanına kutuyu açmak filân, hoş olmaz...

Jack, kulak kabarttı. Acaba bu kutunun bir sırrı mı vardı?

Nakleden: Leylâ REKEM

Marten mağazası şehrin tam göbeğinde idi. Burada her hafta bir müzayede yapılırdı. Halk, satmak istediği kıymetli eşyaları, antikaları buraya getirir, müzayedeye koyardı. Karlı bir iş olduğu için çok rağbet görürdü. Mağazanın içi tıklım tıklımdı. Jack bir kenarda durmuş sıranın 27 numaraya gelmesini bekliyordu. 24... 25, 26... sıra 27 ye gelince Jack en önde bir yere geçip oturdu.

— Güç ağacından mamul, oymalı bir kutu. Kilitli vardır. Bu zarif kutuya bir bakınız. İçine mücevherlerinizi koyarsınız bayanlar... Hindistan yapısıdır. Yok mu? İstiyen yok mu? 2 şilinge başlayalım. Sudan ucuz. Bakınız içi mavi kadife kaplıdır. Üzerindeki oymalara bakın.

Jack davrandı, fakat biraz ötesinde duran sarı süveterli genç bir adam onun bir şey söylemesine vakit bırakmadan ortaya atıldı.

— Ben 2 şiling veriyorum.

Jack dönüp sarı süveterli genç adama kötü kötü baktı.

— 10 şiling.

Jack azmetmişti. Bu kutuyu Pearl'e götürcekti. Şu züppe herife bırakmayacaktı. Aralarında müthiş bir rekabet başladı. Başka talip de yoktu zaten. İkisi de bu kutunun 5 şilingten fazla etmediğini bildikleri halde gittikçe artırıyordu.

— 15 şiling!
— 20 şiling!
— 30 şiling!

Jack mümkün olsa sarı süveterli züppeyi bir kaşık sudan boğacaktı. Fakat bir taraftan da için için gülüyordu. Bu delikanlının ısrarı da içinde bir şüphe uyandırmıştı. Sakın bu kutuda bir iş olmasın! Belki de içindeki kadifenin arasında gizli bir cep vardır. Hindistandan da geldiğine göre böyle bir cepte altın, pırlanta olmadığı ne malum! Fakat Pearl'ün kutuyu yalnızken açmasına fırsat vermiyecekti. Hemencecik beraberce kutuyu açıp içine bakacaklardı.

— 50 şiling!
— 80 şiling!
— 100 şiling!

Sarı süveterli züppe,
— 110 şiling diye bağırıldı.

«Tanıştığımız zaman Rilla Mabry idim. Şimdi beni hatırlıyor musunuz?»

Durant güldü: «Hatırlamaz olur muyum? Siz benim yeni baştan yarattığınız kızsınız.»

Rilla, «Evet,» dedi. Sesinde acı bir eda var mıydı?

Durant, «Görüyorum meşhur Shane Tennant'la evlenmişsiniz.» dedi. «Koltukları sahiden kabarmıştı. «Bana şükredin!» demekten kendini alamadı. «Ee nasılsınız bakalım?»

Rilla'nın gözleri bulutlandı. Dudakları acı bir gülüşle büküldü.

— «Hiç sormayın,» dedi. «Shane ile evlendiğim zaman önce çok mes'uttum. Fakat onun kendini beğenmiş kafasının biri olduğunu çok geçmeden anladım... Sonra Shane Bankası iflâs etti. Parasız da kaldık. Maamafih ben buna aldırış etmezdim, yalnız Shane bir kabare artistiyle düşüp kalkmağa başladı. Hemen boşandım, tabii. Üç senedir burada çalışıyorum.»

Durant biraz bozulmuştu.

— «Doğrusu çok üzüldüm,» dedi. Sonra yüzü parladı. «Maamafih hiç sevmediğiniz o öteki gençle evlenmekten herhalde daha hayırlı oldu.»

Rilla, «Kimbilir?» dedi. «Belli olmaz. Aşk çok aldatıcı birşey. Bilhassa gençlik aşkı.»

«Patrick Redding mağazasının idaresini üzerine aldı. Kasabanın en güzel kızlarından biriyle evlendi. Üç çocukları var. Çok meş'ut yaşıyorlar. Pat mağazanın başka yerlerde şubelerini de açtı. Şimdi şehrin en ileri gelen ailesi onlar.»

Jack, — 120 şiling diye kükredi. Yüzü kıpkırmızıydı. Sinirinden dudaklarını kanatırcasına ısırıyordu. Dönüp sarı süveterli züppeye baktı. Gitmişti. Kutu 120 şiling mukabilinde Jack'ın üzerinde kaldı. Kutuyu güzelce paket yapıp kolunun altına sıkıştırdı ve otelin yolunu tuttu.

Otelin kapısından içeri girerken sarı süveterli gençle karşılaştı. Birbirlerine yiyecekmiş gibi baktılar. Yan yana konuşmadan beraberce otelin kâtibine doğru yürüdüler.

Sarı süveterli genç, — Miss Pearl ile görüşmek istiyorum, dedi.

Jack'ın gözleri testekerek açıldı. Kekeliyerek,

— Ben de.. Miss Pearl'ü görmek istiyorum.

Kâtip hayretle bir ona, bir öteki-ne baktı,

— Miss Pearl Lettie iki saat önce hesabını ödeyip otelden ayrıldı. Adres filân bırakmadı.

Sarı süveterli gençle Jack bir ağızdan,

— Ne, gitti mi? diye haykırdılar.

Otelden çıkarken Jack, «Teki delikanlıya söyledim;

— Bu kutu için size böyle güçlükler çıkardığımdan özür dilerim.

Sarı süveterli genç,

— Farketmez. Nasıl olsa Pearl gitti artık, dedi.

Jack şaşırıp kaldı,

— Ne demek istiyorsunuz?

— Pearl bu kutuyu satın almamı rica etmişti ama 110 şilingten fazla vermeme imkân yoktu.

Jack ne diyeceğini şaşırmıştı. Yol ortasında durdu paketi açtı kutunun içini dikkatle gözden geçirmeğe başladı. Gizli bir cebe, pırlantaya, altına rastlamadı tabii. Sarı süveterli gence dönüp,

— Pearl bu kutuyu almamı bana da rica etmişti. diye izah etti.

Martin mağazasına dönüp sordular. Mister Martin şöyle cevap verdi,

— 27 numaralı oymalı kutuyu bize satılın diye genç bir hanım kız getirdi. Miss Pearl Lettie, bir çeyrek önce gelip parasını da aldı. Bu karlı satıştan memnun kaldığı yüzünden okunuyordu. Görseniz gözlerinin içi gülüyordu.

GİZLİ VAZİFE !..

FAKAT ŞEHİR A. LEVLER İÇİNDE TABİİ BİNLERCE SEFİLİN. SAN BU CEHENNEMİ YAN. SININ SÖNMEİNİ BEKLİ. YOR..

BİR TEPE. DEN BU KORKUNÇ MANZARAYI SEYRETTİLER.

99

BU SIRADA İKİ ALMAN SUBAYI BİR KAÇ ERLE BİR TOPU SÜRÜKLEYEREK ÇIKASELDİLER.

YAHU SİZ DELİ Mİ. SİNİZ. BURADA DURULUR MU? HAYDI ŞEHİRE SİĞİNAKLARA GİRİN..

ASKERLER HER ÖNÜNE KATTIKLARINI ŞEHİRE SÜRÜYORLARDI

ÖTEKİLERLE AYNI SİĞİNAĞA GİTMİYELİM.. ALMAN OLMADIĞIMIZI ANLARLAR VE HEPİMİZİ KURŞUNA DİZERLER..

HER KÖŞESİNDEN A. LEV FİŞKİ RAN HARAP BERLİN SOKAKLARI. NA DAL. DILAR.

HAK. KIN VAR KAÇMAGA GALIŞALIM..

BÜTÜN ŞEHİR TOPRAK ALTINDA YAŞIYOR..

ALEN.. EVİM YIKILMIŞ..

EVİNE SİĞİNİR. SAK KURTULURUZ LENA!

ASKERLER NE OLACAK?

BU SIRADA TAY. YARE UĞULTULARI DUYULDU.

İŞTE.. VATAN. DAŞLARIM GELİYOR..

YERE KAPANIN YERE...

GABUK.. FIRSATTAN İSTİFADE EDELİM.

LENA'NIN EVİNİN ÖNÜNE GELDİLER.

ÇOCUKLUĞUMDANBERİ İÇİNDE BÜYÜDÜĞÜM EV BAK NE HALE GELDİ.

LENA ANNEN BABAN NEREDE.. BURASI SAHİ SENİN EVİN Mİ?

SÜS LENA.. AĞLA. MANIN SİRASI DEĞİL..

ANNEM TAM İSTİRAHAT EDECEKTİ.

EVDE KİMSE YOKTU. LENA BELKİ BİRİSİNİ GÖRÜRÜM ÜMİDİLE BODRUMA İNDİ.

GENÇ RİZ BODRUMDA SEFİL VE ACIKLI BİR NANKAR ZARAYLA KARŞILAŞTI.

LENA.. KATE

99

SENİ KURTULMUŞ SANIYORDUK..

ONBEŞ GÜNDÜR AĞIZ.. HEP BURADA YAŞIYORUZ

SULAR KESİLDİ.. BİR YUDUM SU BULABİLMEK İÇİN BODRUMDAN KALIP BOMBARDİMAN ALTINDA KİLOMETRELERCE YOL ALIYORUZ

ARKASI VAR

MANDRAKE

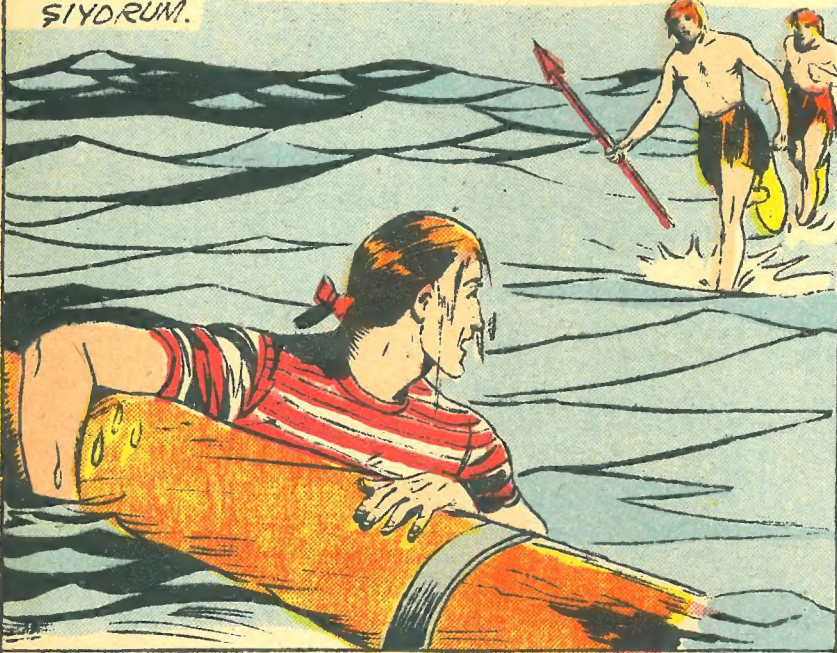
SAL ADAMLARI

NARDA TAM YARIŞI KAZA.
NAN GENÇLE MECELLEŞİR.
KEN YANLARINA BİR İHTİ-
YAR GELDİ. NARDA İHTİYA-
RIN İNGİLİZCE KONUŞTUĞU.
NU GÖRÜNCE HAYRETTETTİ.

BEN GEMİCİYDİM. BİRGÜN GEMİM BAT-
TI... DURUN.. Tİ TREMEYİN CANIM..
KORKAKAK BİRŞEY YOK.. BUNLAR FENA
İNSANLAR DEĞİLDİR. SİZE HAYATIMI AN-
LATAYIM

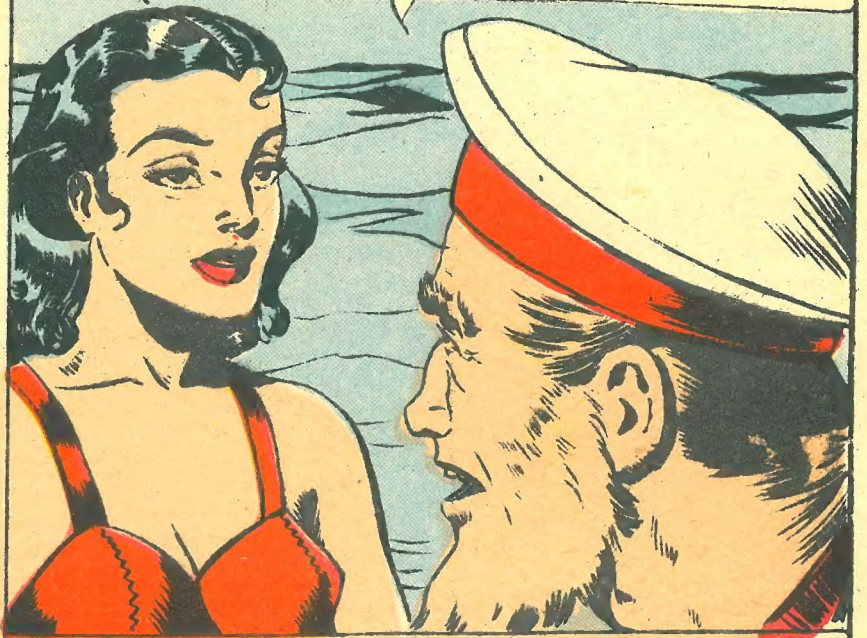

DEDİM YA, GEMİCİYDİM. KAZADAN SONRA BİÇÖK
GÜNLER AÇSUSUZ DENİZLE BOĞUŞTUM. BU ADAM-
LARI GÖRDÜĞÜM ZAMAN KUVVETİM KESİLMİŞTİ. BENİ
KURTARDILAR. O GÜN BU GÜNDÜR YANLARINDA YA-
ŞIYORUM.

NE MENE ŞEYLER
KUZUM BU SAL
ADAMLARI..

ASILLARININ NE ÖLDÜĞÜNÜ KİMSE
BİLMİYOR. FARAT TEKER TEKER
SÖYLEDİKLERİNE BAKILIRSA BÜYÜK
BİR ADA HALKIYMIŞ BUNLAR..

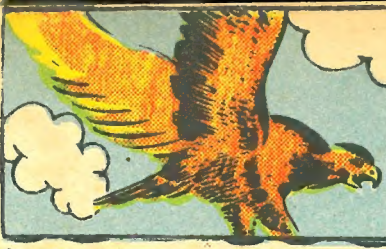
ADALARI YAVAŞ YAVAŞ BATMAĞA BAŞLAMIS.
BUNLARDAN GAYET BÜYÜK BİR SAL YAPMIŞLAR.
TAM SAL BİTTİĞİ ZAMAN ADALARI SUYA GÖ-
MÜLMÜŞ..

BEN BURADAN
KAÇMAYI DÜŞÜ-
NÜYÖRÜM.

İŞTE BU İMKÂNSIZ. Mİ İNSANLAR.
DIR. HOŞ İNSANLARDIR. YALNIZ SERT
BİR KADELERİ VARDIR. BURAYA DÜ-
ŞENİ BİR DAHA BIRAKMAZLAR.. EV-
LENİVERİN BURADA BİRİLE.. OLSUN
BİTSİN..

GÖK SÜVARI

ZAVALLI KADINCAĞIZ ZATEN BUNALMIŞTI.
MARGRİTİ GÖRÜNCE BÜSBÜTÜN KÜP-
LERE BİNDİ.

ARALARINDA MUHAKKAK
BİRŞEY VAR. YOKSA BU
KADAR LAÜ.
BALİĞE
MÜSAADE ET-
MEZDİ. KALTA.
ĞİN GÖZLE-
RİNDEKİ
SEVİNÇ
PİRLİTİSİNİ
BAK HELE

30/

HALBURİ ÜBALDO MARGRİTİN BU YAPISKANLIĞINDAN BIKMIŞTI.
BU SIRADA ETRAFINI GAZETECİLER ALDI.

ÇOCUKLAR HERHALDE BAŞIMDAN
GEÇENLERİ BANA BURADA AN-
LATTIRMAĞA KALKMAZSINIZ.
YARIN HAVACILAR KLÜBÜNE Nİ-
ŞANLIMLA GELİR ANLATIRIM.

DEMİK NİŞANLINIZLA
BİR BASIN TOPLANTI-
SI YAPACAKSINIZ.

ZATEN HALK
İÇİN DE LÂZİM
OLAN AŞK VE
MACERADIR.

SİZE, GÜZEL BİR
KUKTEYL İKRAM
EDERİM

MUHAKKAK
ONUNLA KONUŞ-
MALIYIM. KIZIN
YAZİYETİNİ AN-
LATMALIYIM.

ZAVALLI KADIN KIZINI HATIRLAYINCA İÇİ BURKULDU.
EVİN ÖNÜNDE BEKLENEĞE KARAR VERDİ.

BURASI DA DOLMUŞ.. ALLAHIM NASIL
ETSEM DE ONA YAKLASSAM.

BİR SAAT BEKLEDİ.
ÜBALDO HÂLÂ DÖN-
MEMİŞTİ.

İKİNCİ TABİ.. ÜBALDO'NUN GELİŞİN
YAZIYOR.. FOTOĞRAFLI.. CANLI CANLI

BAYAN AZTİRİD BİR GAZETE ALDI.
MARGRİTLE UBALDO'NUN YAN
YANA RESİMLERİNİ GÖRDÜ.

29/2
30/2

STOKHOLM SVENCKAS' DI

Ubaldo nisanisiyle
uçaktan inerken

BİRAZ SONRA
GERİ UBALDO'NUN
EVİNİN ÖNÜNE GELDİ.

ALÇAK CANI.. BİR
DAHA NAMUSLU KIZLARI
ALDATAMIYACAKSIN.. SA-
NA HİÇ ACIMIYACAĞIM.

NİSANISI HA? ALÇAK!
SEN BUNU TAHMİN
ETMİŞTİM. KIZIMI
BİR PİÇLE YÜZÜS-
TÜ BIRAKTI..

KIZININ NAMUSU-
NUN LEKELENMESİ
KADINI ÇİLEDEN Çİ-
KARDI. BİR TAKSİ
YE ATLADI. EVİNE
GİTTİ.

TAXI

NİHAİYET BİR ALKİS
TUFANI KOPTU. UBAL-
DO AĞIR BİR ARA-
BADA HALKI
SELAMLİYAR.
RAK GE'Dİ.

HAYRET.. ORORA EVDE
DE YOK.. BÜTÜN STOK-
HOLMI KARŞILAMAGA
GELDİ.. O YOK..

HALK OTOMOBİLİN ETRAFINI
SARDI. BU SİRADA BAYAN
AZTİRİD ELİNİ KALDIRDI.
ELİNDE BİR TABANCA VARDI.

99/2

ARKASI VAR

Sırat Köprüsü

Yazan: KEMALETTİN TUĞCU

Aşk ve Macera Romanı: 10

Köy pek uzakta değilmiş. Bir saat geçmeden kırkılık bir kadının geldi. Beni görünce ağzı açık kaldı:

— A hanımım, sen kimsin, kimlerdenisin, bu dağ başında ne ararsın? dedi.

Saf ve cahil görünen bu kadından hakikati saklamadım. Benim kim olduğumu duyunca pek fena korktu:

— Mollabey mi ki? O bizim ağadır. Temelli ocağımızı batırır, di-yordu.

Sonra duyduklarını anlattı. Ve dövmünge başladı:

— Gardaşının oğlu buralara gadan gelmiş te benim Hasanım sende ötürü burada yohtur demiş. Anam bu kara günleri de mi gördük. Battı ocağımız, sürer bizi gayri. Ağlıyordum. Hakiki bir korku içindeydi. Ben müdahale ettim:

— Fatma Teyze sen hiç korkma. Ben Mollabeye söylerim. Beni Hasanım kurtardığını anlatırım. Sen beni köşke götürmenin bir çaresine bak. Mollabey beni bulunca çok sevinecek.

Kadın tereddüt içindeydi. Köyde istediklerimi bulamamıştı. Fakat aklına geldi:

— Hanımım, dedi. Seni arabayla götürürüm. Bizim saman arabasına öküzleri goşarım. Sen de otların altına yata gorsun. Geçerim ben de hayvanların başına. Çeker gideriz.

Pek fakir olan köyde barınamazdım. Kadının teklifi bana da makul geldi. İşgal yıllarında evlatlarını, kocalarını saklamak için kafa patlatan bu cahil insanların şeytanca buluşları vardı. Koyunların arasına saklanışım kolay kolay gelececek bir buluş muydu?

Akşamı helecanlarla bekledim. Kadın nihayet geldi. Arabanın hazır olduğunu söyledi. Bin ihtiyatla toprak yola kadar gittim. Dallarla örülmüş, iki tekerlekli, sepet şeklinde bir arabaya iki öküz koşulmuştu.

Arabaya yerleştim. Otlar üstüne yığıldı. Bu sefer bunalıcı bir kuf kokusu içindeydin. Bereket sepet gibi örülen arabanın örgüsü arasından taze hava geliyor ve dışarısını görebiliyordum.

Mollabeye raslarsa durmasını ve haber vermesini söylemiştim. Yolculuk başladı. Gece oldu. Ay ışığında durmadan gidiyorduk. Ne ekmek, ne su.

Yolda iki defa bekçi ve koruculara rasladık. Bunlar arabanın tekerleğine basıp yükselerek içine baktılar ve kadını sorguya çektiler. Nereye gittiğini, ne zaman döneceğini, İstanbullu bir kızı aradıklarını, nerede olduğunu duyup duymadığını sordular. Kadın:

— Benim işim başımdan aşkın. Allah ağanın ömrüne bin katsın. Benim neden habarım olacak ki? Ot götürüyüm, hayvanlara yemlik alacağım, di-yordu.

O ay ışığında durmadan, dinlenmeden gidiyorduk. Bereket versin yaz gecesi kısaydı. Sabaha kadar yürümüş bulunan kadın köşke pek yaklaştığımız zaman öküzleri çöze-rek otlamağa bıraktı. Kendisi de asfaltın kenarına uzandı. Araba öne doğru çarpılmıştı. Böyle rahatış bir vaziyette iki saat kadar kaldım. Nihayet bir korna sesi duyuldu. Kadın yerinden kalktı. Yol üstüne

çıkan öküzlerinin yanına gitti. Kenarda bulunduğum için yolu iyice görüyordum. Yüzü, gözü kıpkırmızı olan Mollabeyin otomobilden inerek kadına doğru koştuğunu ve bastonunu onun tepesine doğru kaldırdığını gördüm. Kadıncağız hem sakınıyor :

— Ağam, ağam sana oır ayye-ceğim var, di-yordu.

Daha fazla beklemedim. Olduğum yerde doğruldum. Beni arabanın üstünde ve otlarla saçlarım, tepem elbisem görünmez bir halde seçince Mollabey avazı çıktığı kadar haykardı:

— Emel, Emel.

Birden bütün gücüm ve kuvvetim kesilmişti. Arabanın kenarına oturmuş, hızlı hızlı, ağlıyordum. Mollabey bana doğru koştu.

ve:

— Allah sizden razı olsun Guçuk-anım, dedi.

Beş dakika sonra köşke varmış-tık. Koca binanın içerisi hemen karıştı. Yirmi otuz kişi etrafımızı almıştı. Mollabeyin yüzü gülüyordu. Beni herkesin içinde de yüzüm-den öptip göğsüne bastırdıktan sonra:

— Hemen rahat et Emel hanım cvlâdım, sonra görüşürüz, dedi.

— 10 —

Beni yine aynı daireye koymuş-lardı. Güllü yıkanmam ve değiş-mem için bana yardım etti. Kadı-nın hürmeti ve iltifatı bir kat daha yüksek görünüyordu.

Banyomu yapıp elbisemi değiş-

Kadın beni süzmekte devam ederek:

— Peki serbest kaldınız da ne diye tekrar geldiniz? dedi.

— Nereye gidebilirdim. Dağ başında. Tanımadığım bir memleket. Kurt gibi insanlar.

Kadın sordu:

— Sizi kimlerin kaçırmak istediğini biliyor musunuz?

— Biliyorum, dedim. Fakat bağ-cılar ve korucular onlarla birlikte. Doktorun da bu işte eli var.

Kadın hafifçe kızardı. Kaşları daha fazla çatıldı:

— Ne biliyorsunuz? dedi.

— Çünkü saklandığım yerde be-ni bulamadığı zaman ya da

Bana kendisini tanıttı:

— Mollabeyin karısıyım. Adım Dürdanedir.

— Neredesin, ne oldun? di-yordu. Güçlkle arabadan indim. Bu sırada doktor da otomobilden indi ve bize doğru koştu. Riyakâr ve haris herif beni tebriye kalkıyordu.

— Allah saklamış sizi. Aramadığınız yer bırakmadık Emel Hanım.

Dişlerimi sıkarak:

— Sizinle sonra görüşürüz beyefendi, dedim. Rica ederim ben-den uzak bulununuz.

Mollabey döndü. Doktora pek fena baktı. Selimin kıpkırmızı kesildiğini, sonra iyice sarardığını gördüm. Mollabey:

— Hemen dönelim, dedi. Ben yine sizi aramağa gidiyordum. Allah bin şükür. Bu gece ümidi kesmişim artık. Ya İstanbulla kaçmanın çaresin bulduğunuz, veya başınıza başka türlü bir kaza geldiğini sanmışım. Hemen gidelim. Vah kızım vah. Pek hırpalanmış-sınız.

Otomobil yanımıza kadar gelmişti. Mümkün meritebe üstümü, başımı ellerimle süpürdüm. Gitmeden önce Mollabeye rica ettim:

— Beyefendi, bu kadıncağıza bir lütufta bulunmanızı rica ederim. Hayatımı ona ve oğluna borçluyum.

Bir köşeye çekilip ağzımı, burnunu kapayarak bekliyen kadına kendi hesabıma para vermek için çantamı açıyordum. Mollabey:

— Siz müsaade ediniz yavrum, dedi.

Kadının yanına gitti. Ne söyle-diğini bilmiyorum. Kadın koşarak bize doğru geldi, iğilip eteğimi öptü

tiğim zaman kırk yaşlarında kadar, güzel ve enine boyuna bir kadın geldi. Üzerinde bir servet sayılacak kadar ziynet vardı. Hele boynunda altı sıra öyle güzel inciler vardı ki hayran oldum. Bana kendisini tanıttı:

— Mollabeyin karısıyım. Adım Dürdanedir.

Kendisini selâmladım ve:

— Hakikaten bir incisiniz Hanımefendi, dedim.

Yüzünde hafif bir asabiyet ve gözlerinde tehlikeli bakışlar bulunan kadın beni iyice süzdükten sonra:

— İlk defa görüşüyoruz, dedi.

Fakat ben sizi geldiğiniz zamandan beri tanıyorum. Buranın vaziyeti icabı sizinle konuşamadım.

Mollabey gibi yaşlı bir adamla bu güzel ve genç sayılacak kadının birleşmesi bana yalnız para için yapılmış bir evlenme olduğu tahmini-verdi.

— Hanımefendi, dedim. Zannedersem aynı muhitin çocuklarıyız. Siz de medeni bir şehir kızı-sınız. Sizi nekadâr görsen okadar daha memnun olurum. Mademki buranı hanımı sizsiniz, bana yardım ediniz.

Oturdu ve ince kaşlarını çatı:

— Ne yardımı?

— Nasıl getirildiğimi, başıma neler geldiğini bilirsiniz. Burada bir zindan hayatı yaşıyorum. Beni öldürmek istediler. İhtiraslarına âlet etmek ve nihayet kaçırmak istedi-ler. Burada bir saray hayatı var. Fakat bir dakika rahat, huzur yok.

bağcıya beni elinden kaçırdığını söylüyordu.

— Bunu Mollabey hesabına söylemediğini ne biliyorsunuz?

— Bana alçakça satışmağa kalan bu adamın Mollabeye ihanet ettiğinden hiç şüphem yoktur. Emin olmak için Güllüye sordunuz. Zavallı kadın onun kimbilir ne karıştırdığı baldan iki lokma yer yemez deli gibi oldu. Çırlıçılak soyunarak oynamağa, kahkahalar atmağa başladı. Daha sonra öyle bir sızdı ki kes-seler duymazdı. Şüphelendiğim için balı önce ona ikram etmiştim. Anlaşıyor ki Selim Beyin tetkikinden geçen yiyecekler bazan böyle ihtiraslara âlet ediliyor. Fakat Cenabı-hakkın beni böyle bir hain insana yem edeceğini sanmıyorum. Ben hüsnüniyet sahibi ve masum bir kızım.

Dürdane hanım çıkıp gitti. Bu kadını gözüm hiç tutmadı. Bana samimi bir ziyaret değil bir tetkik yapmağa gelmişti. Onu bir dost gibi değil, düşmanlar arasında kaydetmek icabedecekti.

Yemekten sonra Mollabey beni ziyarete geldi. Karısının ziyaretinden ve beni pek sevmiş olduğundan bahsettikten sonra anladı.

Kendisini çekemiyen düşmanları varmış. Her bahane ile kendisini vurmak isterlermiş. Bunlar kendi ayarında zenginlermiş. Bir torun sahibi olmağa hazırlandığını görünce kendisine bir darbe indirmeğe kalkışmışlar ve taarruz etmişler.

(Arkası var)

BANA BUNLAR
ÇOK GÜÇ GİBİ
GÖRÜNÜYOR

HİÇ TE ÖYLE DE.
GİL.. BENİM E-
LİMDE BİÇÖK
DELİLLER VAR..
HALBUKİ AMİRALİN
ELİNDE HİÇ BİR
ŞEY YOK..

FAKAT SEN BUARA
DA ATMACA REİSİ
UNUTUYORSUN GA
LIBA GÜZELİM.

ONUNLA DA
SEN MEŞGUL
OLURSUN.
ÖLDÜRÜR-
SÜN..

NASIL ? EN SEVGİLİ ARKA
DAŞIMI ÖLDÜRMEK Mİ ?
ASLA.. ASLA..

36

ADALAR KRALİÇESİ

ÖYLEYSE YALAN SÖY-
LEMİŞSİN.. SEN ONU
SEÇMİŞSİN.. YA BEN
YA O..

ROZİTA!

SANA BİRŞEY YAPMIYORUM..
MÜREFFEH BİR HAYATI BENİM
YANINDA GEÇİRMEK İSTEMİ-
YOR, REDDEDİYORSUN. İSTE
SENİN AŞKIN.. HALBUKİ BEN
SENİN İÇİN HERŞEYİ YAPMA-
YA HAZIRIM.

O SIRADA KAPI JURULDU.
SUS.. YATAGA GİR. BURADA OL-
DUĞUNU BİLMESİNLER DAHA İYİ.

MAJESTE.. ADA-
MIN BİRİ ZOR
İLE DAİRENİ-
ZE GİRDİ.

PEK ÂLÂ
ŞİMDİ
GELİYO-
RUM.

DEMİK KENDİNİ
Zİ KURTİNİNE
ATMAKTAN KORK-
MADINIZ ÖY-
LE Mİ ?

BEN NE ERKEK NE
DİŞİ KURTTAN
KORKARIM..

NE İSTİYORSU-
NUZ BENDEN ?
YANILMIYORSAM
RANDEVUMUZ
PARKTA VE GE-
CELEYİNDİ..

VERİLİMİ GÖN-
DERDİM.
BENZERİMİ
NE YAPTI-
NIZ ?

KRAL HAZRETLERİ
SÖYLEMEDİ Mİ. ONU
BEN ÖLDÜRMEDİM

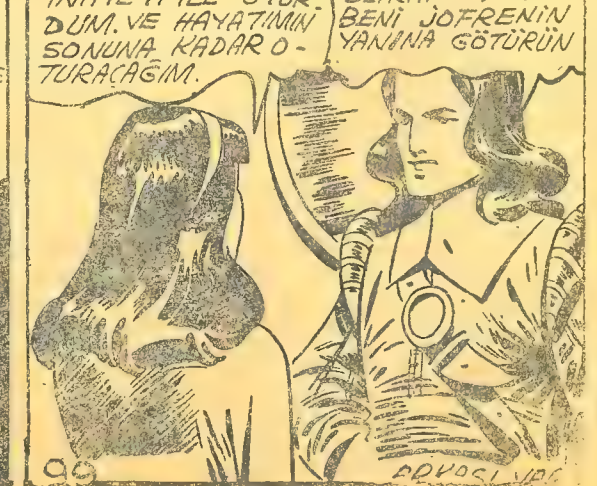
ÇABUK JOF-
RE NEREDE
DİYORUM SİZE,

GALİBA SİZ KRA-
LİÇALARLA NASIL
KONUŞULDUĞU-
NU BİLMİYORSUNUZ

SİZİN BALIKÇI
KIZI OLDUĞU-
NUZU BİLİYÖ-
RUM. BİZİMLE
BİRLİK OLUN
AFFEDİLECEKSİ-
NİZ. YOKSA..

KÜSTAH.. BEN BU
TAHTA ALLAHIN
İNAYETİYLE OTUR-
DUM. VE HAYATIMIN
SONUNA KADAR O-
TURACAĞIM.

ÖYLEYSE HAYA-
TINIZ ÇOK KISA
OLACAK.. ŞİMDİ
BENİ JOFRENİN
YANINA GÖTÜRÜN

MÜFETTİŞ

Yazan: M. YAMAN

Ne demişti de o kötü havada yola çıkmıştı! Böyle akşam karanlığında, Allahın dağında kalmak felâketlerin en büyüğü idi. Yerde diz boyu kar olduğu halde ufuklar bulutlarla kaplıydı. Göğün tavanı alçalmış, tehditkâr bir hal almıştı.

Hay nereden çıktı bu iş? Ne yapacak şimdi?

Şoför ovaya doğru inen yola bakarak içini çekiyordu :

— Motor işlemiyor ama iniş aşağı şosaya kadar giderim. Orada belki bir kamyona filân rastlarım. Eğer motor işleseydi sizi de indirirdim. Fakat yalnız frenle inmek pek tehlikelidir.

Ellerini uğuşturuyor, kıvranıyordu :

— Bilmem ki ne yapsak beyefendi. Şoförün kabahati yoktu. Zaten eski olan otomobilinin dağ yolunu aşamayacağını önceden söylemişti.

Allahtan olacak genç bir köylüye rastladılar. Şoför :

— Yakında bir köy olmalı, dedi.

Köylüye işaret ettiler. Sırtında bir heybe, elinde bir değnek vardı. Şoför ona vaziyeti anlattı. Köylü :

— Köy yakın, dedi. Gelsin ardim sıra.

Sayın müfettiş küçük bavulunu aldı. Şoföre veda etti. O arabasını yokuş aşağı sürmeğe hazırlanırken köylü kim olduğunu bilmediği yabancıya, önden gide-

Nefes alamıyordu. Köylü :

— Nürden geldin başıma, diye söylendi. Yürüsen len.

Müfettiş bir gayret daha etti. Fakat kapaklandı. Köylü onu tartaklıyarak kaldırdı. Sesi boğuk çıkıyordu :

— Gurtlara mı yidirecen beni. Yürü diyon saa.

Artık kurt değil aslan gelse gidemiyecetti. Dilsiz, ağızsız olduğu yere çöktü :

— Birak. Bittim artık.

— Uy ocagin bata, manda gibi herif kılmıdamı.

Ne oluyordu? Önünde yere çökmüştü. İnce bacaklarını karının altına büzmüş, ellerini karlara saplamıştı :

— Bin sırtına gocaoglan.

Müfettiş onun üstüne yattı âdeta. Köylü ince bacaklarının üstünde güçlüklerle doğrulurken :

— İş anam emme de ağırımı, diye

inledi.

Silkerek yükünü tarttı. Çantayı eline aldı. Başladı yürümeye. Doksan kiloluk yüküyle karlı tepeler tırmandı, inişler indirdi, beline kadar kara saplandı, fakat durmadan gidiyor ve ikide bir soluyordu :

— Temelli dermanımı kestir. Sıhha imüğü.

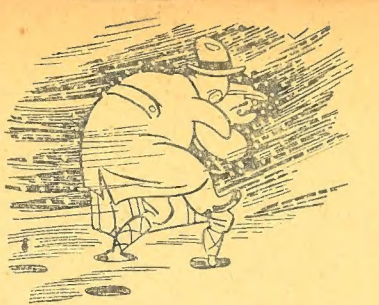
Bırakır gider, sırtından hendeklerden birisine silki verir diye müfettiş ona âdeta yapışmıştı. Ter kokan ensesine burnunu dayamış, gözlerini yummuştu.

Nihayet bir karaltı önünde durdular. Köye varmışlardı. Fakat müfettiş hâlâ kollarını çözmiyordu, köylü bağırıyordu :

— İlen goyvi yahamı. Geldik işte.

Hikâyeyi anlatan adam sustu. Ve arkadaşına :

— İşte son seyahatimin intibalarından birisi, dedi. Ömrümde bu kadar azar işit-

memiştim. Ben sayın müfettiş bir köylü oğlanının karşısında dilimi tutup bütün söylenilenleri sineye çektim.

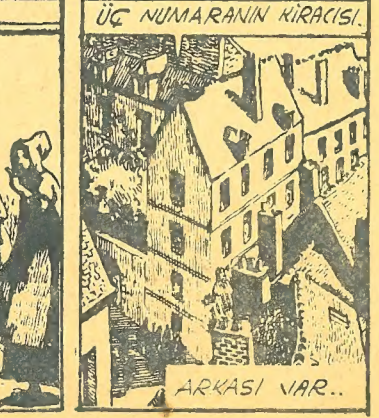
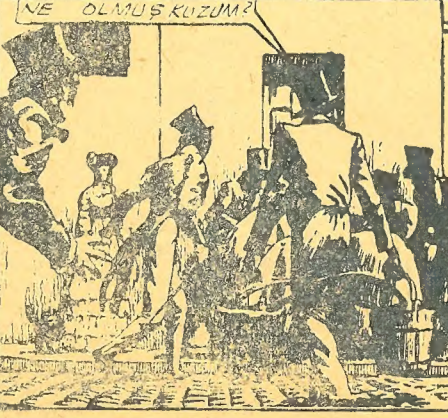
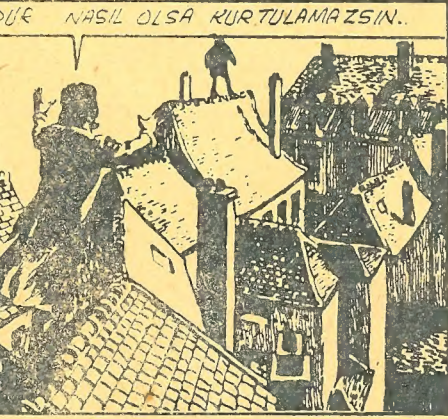
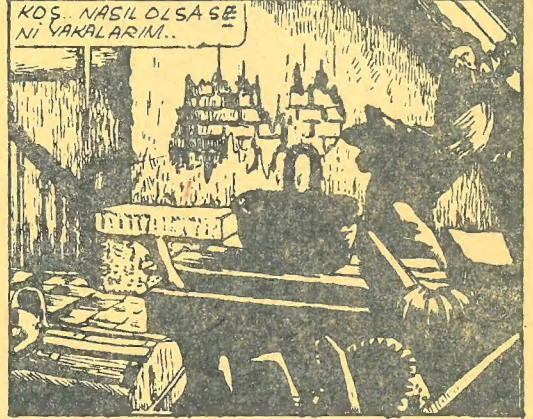
Arkadaşı güldü :

— Cahil herif, ne bilsin. Sonradan tanıtıydın kendini.

Müfettiş haykırdı :

(Devamı 14. sayfada)

MONTA KRİSTO'NUN ESRARI

rek yol gösteriyordu.

Kar da insanı ne kadar kesiyor. Müfettiş beş dakika geçmeden seslendi :

— Oğlum köy ne kadar sürer?

— Yatsıyın varırız oraya.

Acaba yatısı saat kaçta okunuyordu? Kar da sıklaşmağa başlamıştı. Her taraf karla örtülüydü. Ne yol belli, ne de iz. Üstelik gittikçe hava kararıyor, karlar mavileşiyor, yağış artıyordu.

Sayın müfettiş yine seslendi :

— Oğlum dur biraz nefesim kesildi.

Kılavuz kafasını salladı :

— Durmanın sırası mı ki? Tipi geliyor.

— Tipi mi geliyor?

— İyle ya. Gör müyon mu?

Müfettiş iri yarı bir adamdı. Köylü çelimsiz. Fakat keçi gibi yürüyordu. Arkasında başkası olmasa koşacaktı. Bir aralık döndü :

— Yürü galan, dedi. Dav başında gurt guş vaa.

— Kurt mu dedin?

Korkarak bakındı. Fakat dizleri işlemiyordu. Hele elindeki küçük bavul ona öyle ağır geliyordu ki. Durmadan el değiştiriyordu.

Bir dakika geçmeden köylü yine başını çevirdi :

— Yürüsen e len. Sen hiç ekmek yemeyyon mu? Tipi geliyor diyom saa.

Müfettiş kapaklandı. Bin güçlükle yerinden kalktı. Köylü kızdı :

— Allah belâcığını vire. Vir şu çenteyi baa. Yörü gayri.

Çantayı almıştı. Yükünü atan müfettiş bütün gayretini topladı. Kollarını sallıya yürüyor, şişman kollarından hız almağa çalışıyordu. Hayatında böyle bir şeyin başına geleceğini hiç tahmin etmemişti.

Hava iyice karardı. Bastıkları yeri hayal meyal görüyorlardı. Rüzgâr artmış, kar büsbütün incelerek boğucu olmuştu.

Mutfak masasının üzerinde oturan Ambroz Solt, elini sinirli sinirli masanın muşambasına vuruyordu. Koyu ve renksiz yüzünde, şayanı dikkat bir mâna vardı. Misis Kolebruk,

— Revi'nin, bazan saatlerce oturup, kendi kendine düşünmesi beni endişeye düşürüyor, dedi. Ona bu halin, çalıştığı ecza deposunda geldiğini zannediyorum. Kristin, ekseri geceler, onun uykusunda sayıkladığını ve inliyerek mütemadiyen sağa sola döndüğünü söylüyor. Ben, Revi'nin bu hale gelmesine, onu eve getiren gencin sebep olduğunu hiç zannetmiyorum. Ona, bu halinin sebebini sorduğum vakit, bana: «Sus anneciğim, bir şey sorma» demişti. Vakiâ, ben de gençliğimde annemle böyle şeyler konuşmağa cesaret edemezdim ama bu kadar da değil. Zamane kızları çok değişti. Onun bütün arzusu, yazıhanesine gitmek, yazı makinesinin başına geçip, yazı yazmak ve buna benzer işler yapmaktır. Bugünkü genç kızlara ev işlerinden bahsettiğimiz zaman gülüyorlar.

Solt:

— Kadınlık, güç şeydir. Eğer siz, şahsan mesutsanız, sizi takdir ederim.

Dedikten sonra, mutfaktan dışarıya çıktı, dar merdivenden yukarıya çıkarak karşısına gelen kapıyı vurdu. Şakrak bir ses, içeriye girmesini söyledi.

Solt, içinde iki yatak bulunan bir odaya girdi. Pencerenin önünde duran yataкта, genç bir kız yatıyordu. Soluk yüzünün üzerine dağılmış parlak kızıl saçları, çehresini daha fazla renksiz gösteriyordu. Hastanın yatağının baş ucunda, sekiz numara bir gaz lâmbası asılı idi. Genç kız, beyaz eliyle, okumakta olduğu kitabın açık sahifesini tutuyordu.

Solt, odaya bir göz attı. Lâmbaya baktı ve ışığını fazlalaştırmak için yaklaşıp fitilini biraz dışarı çıkardıktan sonra:

— Acab size hizmet edebilir miyim? diye sordu.

(Arkası var)

MÜFETTİŞ

(13. sayıdan devam)

— Tanıyıp da ne yapacağım. O gece birkaç kişinin kurtlar tarafından paralandığını haber aldım. Zaten böyle zamanlarda ne paranın kıymeti var, ne de rütbenin. Ayrılırken para vermek istedim. «Sen baa konuk oldun. Paranı almak şanıma düşmez, artık eksik hakkını helâl et» dedi. Çantada bir çekecek vardı. Ona hayretle bakmıştı. Bu on kurşukluk çekeceği bin güçlkle kabul ettirebildim.

BİN BİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ

Ankara Cad. No: 36 — İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira
6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ: TAHSİN DEMİRAY

Yazı işlerini fiilen idare eden:
CELÂL DEMİRAY

Basıldığı yer: Türkiye Basımevi

KORSANLAR KRALI

No:69

ERTESİ GÜN HİNT KÖYLÜLERİ BAŞKA BİR VERDE KÖY KURMAK İÇİN HİCRET ETTİLER. BURADA KALSALAR BARRİ ONLARA HİÇ RAHAT VERMEZDİ.

BARRİ BAŞINA FAZLA İŞ ÇIKARMA DAN ORMANA DALDI.

BU ANI BASKINDA KORSANLAR DAN İKİ KİŞİ ÖLMÜŞTÜ. HAZİN BİR TÖREN YAPTILAR.

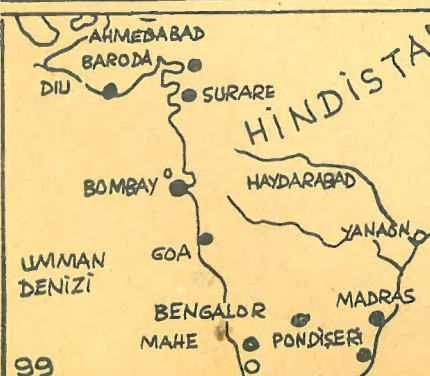
ARKADAŞLAR, BİLİYORSUNUZ BİZ HİNDİSTANA KORSAN ARKADAŞIMIZ HELSENİ İNGİLİZLERİN ELİNDEN KURTARMAĞA GELDİK..

KORSAN KILIĞINI ÇIKARDILAR. NAMUSLU GEMİCİLER GİBİ KARAYA ÇIKTILAR.

HADİSELER DİK. KATİMİZİ BAŞKA CİHETE GEVİRDİ. BEN BİR PLANLA ZIRLIYACAM.. BİLİYORSUNUZ BU RADA, BİZE İNSANLIK BORCU OLAN OLAN BİR İNGİLİZ KOMUTANI, VİLLER VE İNGİLİZLERDEN NEFRET EDEN YERLİLER VAR..

NE YAMAN ADAM ŞU KORMDRAN DUR BAKALIM.. YAMANLIĞI BURADA BELLİ OLACAK..

BOMBAY BU SIRTLA RIN ARDINDADIR..

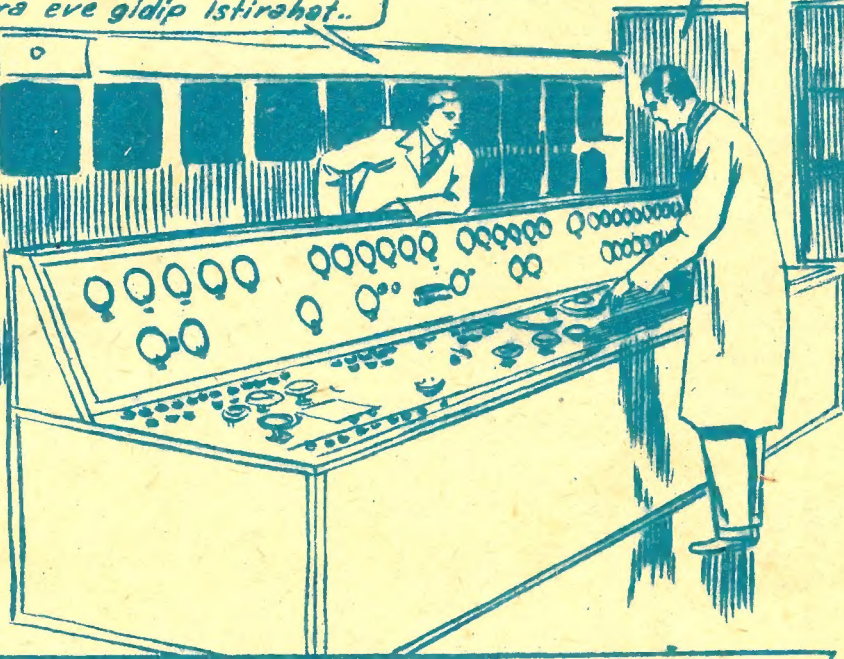
Kalb Kalbe Karşıdır!

17

AMERİKADA KANSASDA BÜYÜK BİR RADYO İSTASYONUNUN AÇILIŞI YAPILACAKTIR. TÖRENDE BİZZAT BAŞKAN ROOSEVELT DE BULUNACAK VE BUNU TAHAKKUK ETTİREN TEKNİSYENLERİ TALTİF EDECEKTİR. BUNLARIN ARASINDA CORC DA VARDIR..

Gayret Corc! Bir kaç saatlik işimiz daha var! Sonra eve gidip istirahat..

Senin ailen varmı Wilki?

Evet. İki sevimli Yumurcakla onlardan daha sevimli bir kırım var. Bugünkü durumumu onlara borçluyumdesem yeridir. Düşün birkere. Evlendiğim zaman basit bir işçi idim....

Sahi mi?

Tabii! Evlendikten sonra kırım Rokfeller enstitüsüne yazılmam için ısrar etti. Tam beş sene ben okurken o çalıştı. İşte her şeyi ona borçluyum ben!

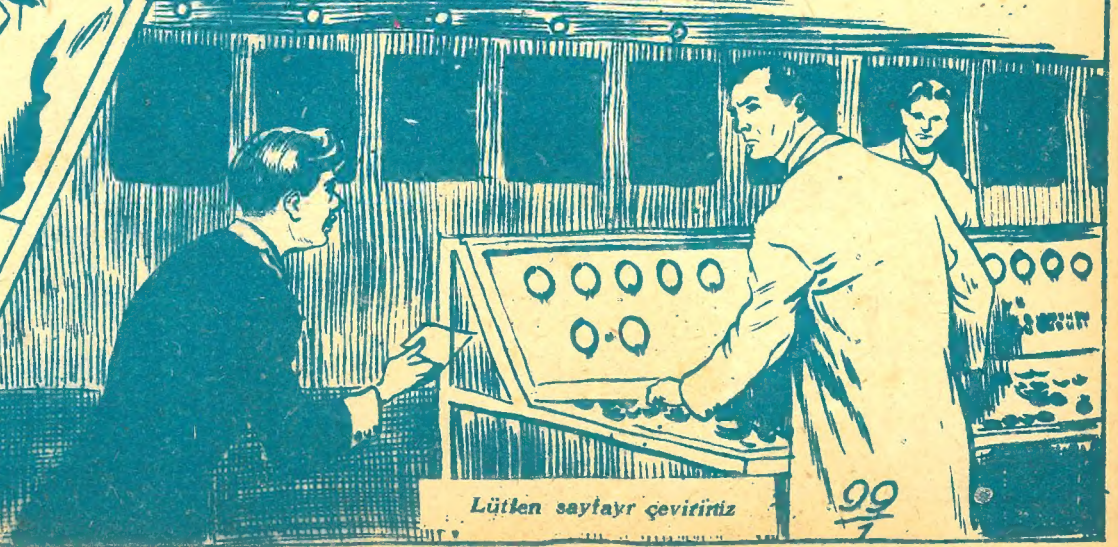
Sana gıpta ediyorum doğrusu! Keşke bende böyle bir kadına tesadüf edebilsem...

SIRADA İÇERİ BİR HADEME GİRER..

Mühendis Corc için İtalyadan bir telgraf Var.

İtalyadan mı? Öyle ise Bobtandır!

Lütfen sayfayı çevirtiniz

99
7

CORC HEYECANLA TELGRAFI AÇAR

Acaba Bob mu yazdı?
Onu yine sevecek miyim?

BİNBİR ROMAN

CORC YAVAS YAVAS TELGIRAFI
KATLAR İÇİNDEKİ HİSLER BİRBİ-
RİLE BOĞAZLASIRKEN GÖZLERİ
SABİT BİR NOKTAYA TAKILIP KALIR.

Flora... Benim zavallı Floracığım

FLORA BİR AY EVEL ÖLMÜŞ-
STOP UNUT - BOB-

ALKIŞ SESLERİ GİTTİ-
ÇE YAKLAŞIRKEN TEKNİS-
YENLER. DIŞARI KOSARLAR.
YALNIZ CORC YERİN DEN KİMİLDİ-
MAZ.

Ölmüş... Ölmüş...

Sen ne yapıyor-
sun burada?
Haydi gel Roos-
velt geldi! Elimi-
zi sıkmak için bizi
bekliyor.

Peki Viki?
Şimdi Geli-
yorum...

Çabuk Corc! Başkan geliyor!
Alkışları işitmiyormusun?

Haydi! Haydi!
gidelim. onata-
k dim edileceğiz!

BU SIRA DA BASKAN ROOSEVELT ŞEREF BALKONUNDA
AÇIŞ NUTKUNU SÖYLEMEKTEDİR.

Dünyanın en Modern ve büyük istasyo-
nunu meydana getirmiş olan Teknisyen ve iş-
leri Tebrik ederim. Bugün onların en mesut
günüdür....

HALBUKİ CORC
AZ SONRA
GÖMLEĞİNİ
ÇIKARIP
BASKA BİR
KAPIDAN
DIŞARI ÇI-
KAR.
BİR SAAT SON-
RA NEWYOR-
KA GİDEN
TRENDEDİR.

Zavallı Flora... Artık bundan
sonra kalbimdeki Ateş ne ile yana-
cak? Dünyada yapa yalnız kal-
dım.

Arkası var